

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Nichita Andrei Ilia, născut la 24 iunie 1989, originar și domiciliat or. Basarabeasca, str. Karl Marx 97, ap. 10.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.07.2013 - 06.05.2014;

Instanța de apel: 09.07.2014 - 22.04.2015;

Instanța de recurs: 11.11.2015 - 29.03.2016.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 mai 2014, Andrei Nichita a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de antreprenariat, pe termen de 3 (trei) ani.

Totodată, s-a dispus admiterea parțială a acțiunii civile înaintate de partea vătămată, Irina Rotaru, cu încasarea din contul inculpatului Andrei Nichita în beneficiul acesteia a sumei de 110000 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Prima instanță a constatat în fapt, că Andrei Nichita, la 29 decembrie 2011, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și având intenția însușirii mijloacelor bănești rezultate din înstrăinarea automobilului model „Toyota Corolla”, n/î BS AF 464, anul fabricării 2006, culoarea roșu închis, despre care cunoștea că anterior a fost răpit din or. Moscova, Federația Rusă, la care numărul caroseriei și al motorului au fost supuse modificării și a fost înmatriculat în baza certificatului fals eliberat de expertul Ivan Pometco nr. 737 din 02 august 2011, cu concluzii care nu corespund adevărului și prin care se confirmă faptul precum că, numărul caroseriei JTDBZ28E300158169 și numărul motorului 3ZZ 2684232 a automobilului model „Toyota Corolla”, după aplicarea inițială nu au fost supuse modificării, prin înșelăciune a vândut Irinei Rotaru automobilul menționat contra sumei de 110000 lei, însușindu-i ilegal.

La 29 decembrie 2011, la SEET Buiucani, mun. Chișinău, de către Irina Rotaru a

fost prezentat pentru reînmatriculare automobilul model „Toyota Corolla”, cu n/î BS AF 464, anul fabricării 2006, culoarea roșu închis, caroseria nr. JTDBZ28E300158169, motorul nr. 3ZZ 2684282, fiind eliberat certificat de înmatriculare provizoriu cu n/î K AZ 664, pe numele deținătorului Irina Rotaru.

Ulterior, în timpul perfectării certificatului de înmatriculare mecanolizibil au apărut suspjecții la nr. caroseriei și a motorului automobilului sus-indicat.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. RC4708/365 din 20 februarie 2012, s-a stabilit că marcarea inițială a numărului caroseriei „JTDBZ28E300156169” a automobilului supus cercetării model „Toyota Corolla”, cu n/î K AZ 644, a fost supus modificării prin eliminarea simbolului nr. 14 și aplicarea prin imitarea artizanală a cifrei „8” până la obținerea numărului „JTDBZ28E300158169”.

Marcarea inițială a blocului motorului „3ZZ 2684282”, a automobilului cercetat, a fost supus modificării prin eliminarea parțială a simbolului nr. 6, până la obținerea cifrei nr. 3.

3. Avocatul Roman Aronov în numele inculpatului Andrei Nichita, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului.

În motivarea apelului, apărarea a invocat, că prima instanță a manifestat o poziție preconcepțuit defavorabilă inculpatului, fără a avea în acest sens un suport probatoriu.

Probele prezentate la dosar sunt bazate pe presupuneri, iar instanța de judecată nu le-a interpretat în favoarea inculpatului, nu a luat în considerație prevederile pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Cu privire la sentința judecătorească”.

Prima instanță nu a argumentat motivele admiterii sau respingerii probelor, precum nici nu a specificat de care circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit la pronunțarea sentinței de condamnare, încalcând prevederile art. art. 6, 13 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

La fel, apărarea a evidențiat, că prima instanță a dat o apreciere incorectă raportului juridic stabilit între părți, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă și corectă a cauzei, concluziile instanței contravin probelor administrate, lipsește componenta infracțiunii.

În susținerea nevinovăției inculpatului, apărarea a invocat, că Andrei Nichita a încheiat cu partea vătămată un contract de vânzare-cumpărare legal, care nu a fost anulat sau contestat, inculpatul nu a acționat prin înșelăciune sau abuz de încredere, deoarece nu cunoștea despre faptul că numărul caroseriei și al motorului automobilului respectiv, anterior au fost supuse modificării, considerând că în speță prezintă relevanță și pct. 15 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004, „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”.

La fel, a invocat apărarea, că prima instanță nici nu a încercat să elucideze aspectele ce țin de existența sau lipsa legăturii cauzale dintre fapta inculpatului și consecințele survenite, nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, care nu a recunoscut vinovăția, susținând că între el și partea vătămată, au existat raporturi juridice civile supuse reglementării normelor contractului de vânzare-cumpărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, a fost admis apelul declarat de apărare, casată sentința, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Andrei Nichita

a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. La adoptarea soluției nominalizate, instanța de apel a constatat, că inculpatul Andrei Nichita este învinuit de către organul de urmărire penală că, la 29 decembrie 2011, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și având intenția însușirii mijloacelor bănești rezultate din înstrăinarea automobilului model „Toyota Corolla”, n/î BS AF 464, anul fabricării 2006, culoare roșu închis, despre care cunoștea că anterior a fost răpit din or. Moscova, Federația Rusă, iar numărul caroseriei și al motorului au fost supuse modificării, care l-a înmatriculat în baza certificatului fals eliberat de expertul Ivan Pometco nr. 737 din 02 august 2011, cu concluzii care nu corespund adevărului și prin care se confirmă faptul, precum că, nr. caroseriei JTDBZ28E300158169 și nr. motorului 3ZZ 2684232 a automobilului model Toyota Corolla, după aplicarea inițială nu au fost supuse modificării, prin înșelăciune i-a vândut cet. Irina Rotaru automobilul model Toyota Corolla, n/î BS AF 464, anul fabricării 2006, culoarea roșu închis, caroseria nr. JTDBZ28E300158169, motorul nr. 3ZZ 2684282, contra sumei de 110000 lei, ilegal însușindu-i.

La 29 decembrie 2011, la SEET Buiucani, mun. Chișinău, de către cet. Irina Rotaru a fost prezentat pentru reînmatriculare automobilul model Toyota Corolla, n/î BS AF 464, anul fabricării 2006, culoarea roșu închis, caroseria nr. JTDBZ28E300158169, motorul nr. 3ZZ2684282, fiind eliberat certificat de înmatriculare provizoriu cu n/î K AZ 664, pe numele deținătorului Irina Rotaru.

Ulterior, în timpul perfectării certificatului de înmatriculare mecanolizibil au apărut suspecții la numărul caroseriei și al motorului automobilului sus-indicat.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. RC4708/365 din 20 februarie 2012, s-a stabilit că marcarea inițială a numărului caroseriei „JTDBZ28E300156169” a automobilului supus cercetării, model „Toyota Corolla”, cu n/î K AZ 644, a fost supus modificării prin eliminarea simbolului nr. 14 și aplicarea prin imitarea artizanală a cifrei „8” până la obținerea numărului „JTDBZ28E300158169”.

Marcarea inițială a blocului motorului „3ZZ2684282”, a automobilului cercetat, a fost supus modificării prin eliminarea parțială a simbolului nr. 6 până la obținerea cifrei nr. 3.

Instanța de apel a reținut la pronunțarea deciziei declarațiile inculpatului Andrei Nichita, ale martorilor Ivan Pometco, Ilie Nichita, Andrei Tcaci și Vasile Rosti.

În temeiul art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel a dat o nouă apreciere probelor cercetate în prima instanță, verificate la judecarea apelului, constatând că, învinuirea este combătută prin Răspunsul ÎS CRIS „Registru” nr. 563 din 25 octombrie 2011, prin care se indică că conform informației INTERPOL și a Direcției Informații și evidență operativă a MAI, automobilul model „Toyota Corolla” nu se află în căutare, respectiv a fost luată decizia de a anula interdicția (f. d. 55, vol. I).

Având în susținere prevederile art. art. 8 alin. (1), 389 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia, că atât organul de urmărire penală cât și acuzatorul de stat, nu au prezentat probe convingătoare care ar dovedi cu certitudine, că anume Andrei Nichita a modificat numărul caroseriei și al motorului automobilului model „Toyota Corolla”, n/î BS AF 464, ca mai apoi să-l înstrăineze prin înșelăciune părții vătămate Irina Rotaru.

Reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a concluzionat, că inculpatul

Andrei Nichita nu cunoștea și nici nu putea cunoaște că anterior acest automobil a fost răpit din or. Moscova, Federația Rusă, iar numărul caroseriei și al motorului au fost supuse modificării, deoarece automobilul respectiv a fost adus în țară de către Irina Stoianoglo, care l-a vândut lui Vasili Rosti, acesta utilizându-l timp de 2 ani, iar ulterior l-a înstrăinat lui Andrei Nichita, în această perioadă, numerele caroseriei și motorului nu au suportat careva modificări.

Însuși Andrei Nichita l-a momentul procurării automobilului a aflat că sunt careva probleme cu numerele caroseriei și motorului, fiind dispusă efectuarea unei expertize.

Expertul Ivan Pometco de la ÎS „CRIS „Registru” a constatat că numerele caroseriei și ale motorului nu au fost modificate, eliberându-i certificat în acest sens (f. d. 56 vol. I).

Instanța de apel a subliniat, că aceste circumstanțe se dovedesc prin declarațiile martorului Vasili Rosti, care a invocat că automobilul respectiv l-a procurat în anul 2009 de la Evghenii Stoianoglo, dar proprietar conform pașaportului tehnic era Irina Stoianoglo. S-a folosit de automobil în bază de procură, deoarece nu avea toată suma pentru achitare, numărul de înmatriculare era GE AT 868.

Când a dorit să vândă automobilul, prietenul său era cunoscut cu Andrei Nichita și i-a zis că ultimul ar vrea să cumpere acest automobil.

La acel moment Andrei Nichita avea alt automobil și au hotărât să facă schimb de automobile. Andrei Nichita i-a dat în schimb un automobil model „BMW-X5” cu numere de înmatriculare lituaniene. Peste un timp, Andrei Nichita i-a telefonat și i-a zis că este la Biroul de înmatriculare al automobilelor și că vrea să înregistreze automobilul după numele său și că sunt careva probleme, însă la Biroul de înmatriculare expertul i-a spus că totul este în regulă.

Ca urmare, instanța de apel a concluzionat, că între partea vătămată și inculpatul Andrei Nichita a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a automobilului, vânzătorul și-a executat cu bună credință obligațiunile sale prin predarea automobilului în cauză, iar partea vătămată a achitat suma de bani în mod integral, pe când pentru înfracțiunea de care este învinuit inculpatul este caracteristică neîntocmirea cărorva recipise sau a altor înscrisuri, deoarece se acționează prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Astfel, vânzătorul Andrei Nichita a transmis în proprietate cumpărătorului Irina Rotaru în termenul și în condițiile stabilite în contract, automobilul model „Toyota Corolla”, n/î BS AF 464, anul fabricării 2006, culoarea roșu închis, îndeplinindu-și toate obligațiile esențiale asumate față de partea vătămată.

Andrei Nichita nu cunoștea că anterior, acest automobil a fost răpit din Federația Rusă, iar numărul caroseriei și al motorului au fost supuse modificării, la caz nefiind dovedit faptul săvârșirii infracțiunii imputate cu intenție directă.

În concluzie instanța de apel a menționat, că în acțiunile inculpatului Andrei Nichita, lipsesc elementele infracțiunii incriminate privind înșelăciunea sau abuzul de încredere.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, acuzarea a menționat, că în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de apel nu este

de acord cu aprecierea probelor de către procuror sau de către prima instanță și a ajuns la concluzia de a achita inculpatul, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de condamnare, fapt ce la caz nu a avut loc, fiind prezentă o apreciere incorectă, tendențioasă și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În decizie nu a fost indicat nici un motiv bazat pe probe care ar dezvălui de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală, în speță prezentând importanță explicațiile conținute în pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”.

La fel, consideră că instanța de apel nu a respectat în deplină măsură prevederile art. art. 101 alin. (1), 394 alin. (1) pct. 1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală.

La examinarea probelor care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată urmează în hotărâre să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât cele prezentate de învinuire, cât și de apărare, fiind obligată să aprecieze toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul dacă sunt cuprinse în dosar sau au fost prezentate de părți în ședința de judecată.

Sușține acuzarea, că instanța de apel nu a analizat în ansamblul lor toate probele administrate la dosar atât cele care incriminează vinovăția inculpatului cât și cele care confirmă nevinovăția lui, dar s-a referit la cele din urmă, fără a le aplica la justa valoare, constatând că nu s-a dovedit faptul că inculpatul cunoștea că anterior automobilul a fost răpit din Federația Rusă, iar numărul caroseriei și al motorului au fost supuse modificării.

Evidențiază procurorul, că vinovăția inculpatului Andrei Nichita se dovedește prin probele prezentate de învinuire și reținute de prima instanță, iar instanța de apel neîntemeiat a luat la baza deciziei de achitare doar versiunea prezentată de inculpat și de apărare, or, declarațiile inculpatului și a martorului apărării Ilia Nichita, sunt în contradicție cu declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării.

La caz, recurentul evidențiază, că inculpatul Andrei Nichita, la 02 iulie 2011, deținea doar pașaportul tehnic provizoriu al automobilului, iar dorind să traverseze frontiera nu i s-a permis, deoarece avea probleme cu numărul caroseriei automobilul model „Toyota Corolla”, n/î BS AF 464, anul fabricării 2006, culoarea roșu închis, constatând că este modificat.

Ulterior, a întreprins măsuri ilegale pentru a legaliza în circuitul civil automobilul din litigiu, adresându-se la expertul Ivan Pometco pentru a elibera o expertiză ce ar confirma că automobilul în litigiu nu are careva vicii, pentru facilitarea înregistrării ulterioare a acestuia.

Expertul Ivan Pometco la rugămintea inculpatului, ilegal, a întocmit și a eliberat acestuia certificatul nr. 737 din 02 august 2011, conform concluziei căruia numărul caroseriei JTDBZ28E300158169 și numărul motorului 3ZZ 2684232 a automobilului model „Toyota Corolla” după aplicarea inițială, nu au fost supuse modificării.

Ulterior, inculpatul în baza acestui certificat a primit pașaportul tehnic definitiv al automobilului, care i-a fost eliberat la 15 noiembrie 2011, adică peste 5 luni după ce a primit pașaportul provizoriu, pe când termenul legal este de o lună de zile.

În luna decembrie 2011, știind cu certitudine că automobilul are un viciu ascuns, adică sunt modificate numărul caroseriei și al motorului, inculpatul a scos-o în vânzare,

ca la 29 decembrie 2011, prin înșelăciune și abuz de încredere să o înstrăineze Irinei Rotaru.

Așadar, consideră că circumstanțele enumerate nu au fost apreciate la justa valoare, iar instanța de apel a emis o hotărâre neîntemeiată.

6. Avocatul Aronov Roman în numele inculpatului a depus referință pe marginea recursului înaintat de procuror, solicitând inadmisibilitatea acestuia și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

În dezacord cu recursul părții acuzării, avocatul opinează asupra caracterului formal și abstract al învinuirii aduse inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în lipsă de probe pertinente și admisibile.

Astfel, susține că între inculpatul Andrei Nichita și partea vătămată Irina Rotaru a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare legal, care nu a fost contestat sau anulat de către părți.

Andrei Nichita nu a cunoscut anterior că automobilul indicat a fost răpit din Federația Rusă, iar numărul motorului și al caroseriei ar fi fost modificate, deoarece anterior automobilul s-a aflat în folosința Irinei Stoianoglo, a lui Serghei Cîlcic, Vasili Rosti și mai apoi la Andrei Nichita.

Consideră, că partea acuzării nu a probat faptul, că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată cu intenție directă.

7. Judecând recursul declarat de procuror în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

7.1. După cum rezultă din conținutul recursului declarat de partea acuzării, acesta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, argumentele părții acuzării se axează pe ideea, că instanța de apel contrar materialului probator prezentat la dosar și sentinței de condamnare pronunțate de prima instanță, a dispus achitarea lui Andrei Nichita fără a desfășura pe larg concluzia adoptată, în raport de fiecare probă prezentată în sprijinul învinuirii.

Cu referire la temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare.

Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Colegiul penal lărgit concretizează că, instanța de apel fără a se expune asupra tuturor probelor, nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În acest context se menționează că, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia achitării inculpatului de sub învinuirea adusă, ea urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, dar nu să înfăptuiască o apreciere formală a circumstanțelor cauzei penale.

Cu referire la decizia atacată, Colegiul penal lărgit atestă, că în susținerea concluziei nevinovăției inculpatului, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului Andrei Nichita date în ședințele de judecată ale primei instanțe și în instanța de apel, declarațiile martorilor Ivan Pometco, Ilie Nichita, Andrei Tcaci, Vasili Rosti date în ședințele de judecată în prima instanță și verificate în instanța de apel, precum și a răspunsului „ÎS CRIS „Registru”” nr. 563 din 25 octombrie 2011, prin care se indică la faptul, că potrivit informației INTERPOL și a Direcției Informații și evidență operativă a MAI, automobilul model „Toyota Corolla” nu se află în căutare, fiind anulată interdicția (f. d. 55, vol. I).

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia, că inculpatul Andrei Nichita nu a cunoscut că anterior automobilul litigios a fost răpit din or. Moscova, Federația Rusă, iar numărul caroseriei și al motorului au fost supuse modificării, deoarece automobilul respectiv a fost adus în țară de către Irina Stoianoglo, ulterior fiind înstrăinat lui Vasili Rosti, acesta utilizându-l timp de 2 ani, iar mai apoi l-a înstrăinat lui Andrei Nichita, în această perioadă, numerele caroseriei și motorului nu au suportat careva modificări.

Rezumând aceste idei de bază, instanța de apel a considerat că alte probe convingătoare care ar dovedi că anume Andrei Nichita a modificat numărul caroseriei și motorului automobilului model „Toyota Corolla” n/î BS AF 464, ca mai apoi să-l

înstrăineze prin înșelăciune părții vătămate, nu au fost prezentate instanței de judecată, pe când în speță, instanța de apel, în baza probatoriului administrat urma să verifice și să stabilească dacă inculpatul Andrei Nichita la înstrăinarea automobilului litigios către Irina Rotaru, i-a creat acesteia o falsă reprezentare a realității, inducând-o în eroare cu privire la caracteristicile bunului și lipsa cărorva vicii materiale, ținând cont de faptul, că obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna-credință și încrederea între subiecții raporturilor juridice cu caracter patrimonial, atât a persoanelor fizice, cât și a celor juridice.

Rejudecând cauza, instanța de apel va lua în considerație, că potrivit actelor din dosar, inculpatul Andrei Nichita se ocupa cu importarea automobilelor (f. d. 43, vol. I), respectiv, la caz necesită a fi apreciate în consecutivitate acțiunile lui Andrei Nichita de până la înstrăinarea automobilului, și anume circumstanțele în care ultimul a perfectat automobilul model „Toyota Corolla” pe numele său, precum și acțiunile ulterioare ale acestuia în procesul înstrăinării automobilului Irinei Rotaru, modalitatea prin care i-a insuflat acesteia siguranța că bunul achiziționat este lipsit de vicii.

În acest context, se evidențiază faptul, că deși Andrei Nichita i-a comunicat părții vătămate Irina Rotaru, că dânsul este primul proprietar al automobilului, și anume el l-a adus în țară din Europa (f. d. 15, vol. I), ulterior, în momentul când au apărut probleme cu înregistrarea automobilului pe numele Irinei Rotaru, inculpatul i-a comunicat, că automobilul a fost procurat de la o altă persoană, iar când a dorit să perfecteze actele pe numele său a avut careva impedimente, din motiv că acest bun era sustras, însă după ce a supus automobilul unei constatări tehnico-științifice a stabilit că totul este în regulă și doar persoanele responsabile de la BEET s-au greșit (f. d. 15, *verso*, vol. I).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit evidențiază, că la caz, în scopul stabilirii vinovăției sau nevinovăției inculpatului Andrei Nichita în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel urmează să verifice complet informația cu privire la înregistrarea primară a automobilului litigios pe teritoriul Republicii Moldova, de către cine a fost înregistrat și care a fost circuitul civil al bunului mobil afectat de vicii.

Prezintă importanță la examinarea cauzei și necesită a fi apreciate documentele anexate la materialele cauzei cu privire la apariția și înregistrarea automobilului pe teritoriul Republicii Moldova, or, unitatea de transport a fost înmatriculată în baza adeverinței vamale nr. 0013230 din 05 iulie 2008, invoice, documentului Departamentului transportului din Marea Britanie din 14 septembrie 2007, precum și a informației DÎT și CCA nr. 1548 din 16 iulie 2008 cu privire la necăutarea vehiculului prin BNC „Interpol”.

Pe verso-ul documentelor vamale ce au servit ca bază pentru înmatricularea automobilului model „Toyota Corolla” **la 18 iulie 2008**, a fost aplicată ștampila nr. 14 a Direcției tehnologii de protecție a ÎS „CRIS „Registru””, atribuită expertului **Ivan Pometco**, cu inscripția „fără modificări”.

La 02 iulie 2011, automobilul dat a fost înregistrat în cadrul biroului examinare și evidență a transportului Basarabeasca pe numele cet. Andrei Nichita, iar ulterior, la 15 noiembrie 2011 același automobil a fost reînmatriculat cu alt număr (f. d. 31, vol. I).

Relevant este și faptul, că același expert **Ivan Pometco** este și autorul certificatului **nr. 737 din 02 august 2011**, solicitarea perfectării căruia a avut loc în perioada când inculpatul Andrei Nichita se ocupa cu reînregistrarea automobilului pe numele său și nu

„așa zisele” probleme legate de traversarea frontierei.

În procesul efectuării anchetei de serviciu s-a constatat, că în adresa Direcției securitate informațională și a documentelor a ÎS „CRIS „Registru”” nu au parvenit în ordinea stabilită careva interpelări din CPR Basarabeasca cu privire la efectuarea cercetării autenticității numerelor de identificare a agregatelor automobilului „Toyota Corolla” n/î BS AF 464, iar Certificatul expertului cu nr. 737 din 02 august 2011 de către Direcția vizată nu a fost eliberat (f. d. 73-75, vol. II).

De altfel, Ivan Pometco, fiind audiat în calitate de martor, în cadrul procesului penal a declarat, că „Andrei Nichita a venit la el cu tatăl său, Ilie Nichita cu care se cunoștea, acesta l-a rugat să efectueze o constatare tehnico-științifică a automobilului model „Toyota Corolla”, culoare roșie, și anume a numărului caroseriei și al motorului, din motiv că ori de câte ori trece frontiera Republicii Moldova, funcționarii vămii nu înțeleg ce număr este „3” sau „8” imprimat pe numărul motorului.

Din motiv că îl cunoștea pe tatăl lui Andrei Nichita, a efectuat o constatare superficială, fără a aplica careva substanțe speciale.

Consideră, că în special Andrei Nichita cunoștea că numerele sunt denaturate deoarece el a perfectat actele automobilului în r-nul Basarabeasca, fără ca automobilul să fi fost examinat de un expert” (f. d. 44, 171-172 vol. I).”

Pe de altă parte, în vederea elucidării circumstanțelor importante soluționării cauzei, instanța de apel urma să verifice și faptul dacă declarațiile inculpatului Andrei Nichita coroborează cu cele ale părții vătămate Irina Rotaru și ale martorilor Vasili Rosti (f. d. 43, vol. I; 87-88, vol. II), Natalia Rotaru (f. d. 16-17, 156-158 vol. I, 86 vol. II).

În opinia Colegiului penal, merită apreciere declarațiile părții vătămate Irina Rotaru, prin care a relatat, că solicitând inculpatului restituirea banilor, acesta a refuzat, iar comunicându-i ultimului că va depune o plângere la organele competente referitor la acțiunile acestuia, Andrei Nichita i-a comunicat că îi este indiferent dacă ea va sesiza organele de resort, din motiv că totul va fi în regulă (f. d. 15, *verso*, vol. I).

La fel, partea vătămată a menționat, că Andrei Nichita refuzând restituirea mijloacelor bănești, din motiv că i-a cheltuit, i-a propus acesteia să o ajute să primească certificatul de înmatriculare al automobilului, la care ea a refuzat, apoi i-a propus să o ajute să vândă automobilul, iar ulterior, Andrei Nichita a venit cu o altă propunere, și anume i-a oferit o altă mașină, un automobil model „Ford” plus bani, însă la scurt timp s-a răzgândit (f. d. 153-155 vol. I).

Aspectele evidențiate, necesită a fi supuse cercetării din considerentul precizării dacă inculpatul, propunând Irinei Rotaru să o ajute să înstrăineze automobilul litigios, avea sau nu intenția de a continua acțiunile sale de a înșela și alte persoane.

Astfel, generalizând criteriile importante pentru soluționarea cauzei, Colegiul penal deduce, că concluzia instanței de apel cu privire la existența relațiilor civile între Andrei Nichita și Irina Rotaru, este pripită.

În acest context, instanța de recurs, menționând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de activitate depus de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acesteia.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează aceasta.

Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Analiza probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul „convingere intimă” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta.

Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe.

Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora.

Generalizând aspectele descrise, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu sa expus asupra tuturor probelor administrate la dosar, unele din ele rămânând fără analiza și aprecierea cuvenită, fapt ce nu poate fi acceptat de către instanța de recurs, deoarece afectează situația faptică în speța dată, lăsând în stare de incertitudine partea vătămată, care în urma achiziționării automobilului a ajuns în situația imposibilității utilizării acestuia conform destinației din cauza unui viciu material, necunoscut dânsui la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Așadar, la capitolul dat instanța de apel, rejudecând cauza urmează minuțios să examineze aspectele evidențiate de instanța de recurs, să cerceteze aspectul probatoriu cu privire la faptul, dacă inculpatul Andrei Nichita a cunoscut la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare cu Irina Rotaru, că automobilul era afectat de vicii, iar reieșind din concluziile la care urmează să ajungă instanța de apel, să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției lui Andrei Nichita în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția” ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

7.2. La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, precum să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze versiunea procurorului privind prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 7.1. al prezentei decizii.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Nichita Andrei Ilia* și se dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 13 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma